

Měla by Praha 3 pořádat akce, jako je Žižkovský masopust?

27.02.2014

ANO

Život není jenom práce a každodenní starosti, ale i radost z příjemně stráveného dne s celou rodinou, radost z náhodného setkání známých, spolužáků.

Právě toto, kromě bohatého programu pro děti i dospělé, nabízejí akce, jako jsou Žižkovský masopust, Žižkovské pivobraní, Husité na Vítkově a Vinohradské vinobraní, které pořádá každoročně radnice Prahy 3. Třídenní Žižkovský masopust, který radnice připravuje již 21 let, je nejstarší akcí tohoto druhu v hlavním městě a byl inspirací i pro ostatní městské části. Žižkovské pivobraní na Parukářce, které prezentuje malé české pivovary, budeme letos pořádat teprve potřetí, ale loni tuto dvoudenní akci navštívilo téměř patnáct tisíc návštěvníků.

Červencová historická slavnost Husité na Vítkově, která připomněla významnou bitvu, ale i výročí upálení Mistra Jana Husa, nás velmi mile překvapila svou návštěvností a potvrdila, že ne všichni mohou trávit léto mimo Prahu. Vinohradské vinobraní je tradiční dvoudenní podzimní slavnost vína na Královských Vinohradech.

Nesmím zapomenout také na pravidelný adventní koncert v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně a květnový koncert v kostele sv. Prokopa k výročí povýšení Žižkova na město v roce 1881.

Tyto lidové slavnosti stojí radnici necelé jedno procento z rozpočtu městské části. Můžeme polemizovat, zda je to hodně, nebo málo, zda některou akci zrušit, nebo ne, ale já si osobně myslím, že ten pocit radosti z příjemně stráveného dne za to stojí, že občané třetí městské části si toto zaslouží. Několikatisícová návštěvnost těchto akcí, které pořádá radnice, mě o tomto přesvědčuje.

Byla bych velmi ráda, kdyby si Praha 3 nadále pěstovala svoji výjimečnost, která k Žižkovu vždy náležela.

Vladislava Hujová

starostka (TOP 09)

NE

Začnu svou odpověď proti očekávání tím, co se mi na masopustech a vinobraních líbí: klobásku dá sousedu sousedu zdarma ochutnat, zapijí ji vespolek vínem toho druhého, ráno se probudí vedle sebe pod stolem i celoroční rivalové. Doma vyrobené masky do průvodu, místní burčák, vlastnoručně vařená tlačenka, muzika nejdál ze sousední vsi, lidé, co se znají.

Jenomže Praha je již přes tisíc let městem, sto let velkoměstem. Pryč jsou někdejší vinohrady, pryč zemědělské usedlosti na jejím okraji, nikdy neexistovaly domácí tlačenky, které by chtěl někdo z Jiřáku nabízet „sousedovi“ z Jarova. Ti dva se nikdy nepotkali. Žižkovský masopust či Vinohradské vinobraní jsou tak folkloristické fikce, uměle vytvářené z radnice s cílem „udělat také něco pro lidi“. Masky nemají „veselící se“ lidé, ale placení figuranti zábavní agentury, tlačenka je z dovozu, kapely hrají buď „lidovky“ pro etnology nebo běžnou popmusic z kteréhokoli rádia. Funkcionářská zábava jak z filmu Miloše Formana Hoří, má panenku. Co zbývá, je kýč a populismus jitrnic zadarmo, ovšem při proklamované tzv. rozpočtové odpovědnosti.

A tyto nefalšovaně spontánní, lidové, tradiční a veselé akce stojí rozpočet Prahy 3 každý rok přes sedm

milionů, s VIP salonkem, jeho bufetem zdarma pro „přátele radnice“ a propagací přes devět milionů. Ano, i za této koalice: nedaří se mi je ani zlevnit.

Sousedská pospolitost ale vzniká jinak, spontánně. Takovou akcí je třeba Zažít město jinak, kde když chce někdo upéct koláč, nepotřebuje k tomu obecní mouku, ale zábor veřejného prostranství.

Kdo si totiž myslí, že se mají Žižkováci učit otloukat píšťaličky, či dokonce, že je to má učit radnice, protože je to stmelí, nechť si pro začátek pustí toho Formana. K smíchu to bylo už před padesáti lety, když „folklor“ oživovali komunisti. To to však ještě nestálo ročně přes devět milionů.

Matěj Stropnický

zástupce starostky (Ž(n)S)